

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ผลของการฝึกสมาธิและจินตนาการตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส
ต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กก่อนวัยเรียน

ชื่อผู้เขียน

นางสาวนันทกา ทวีปกุล

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ จรินทร์

สกุลถาวร

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์

บรรเทิงสุข

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์

ภูวิภาดาวรรณ

กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลของการฝึกสมาธิและจินตนาการตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ที่มีต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กก่อนวัยเรียน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอรุโณทัย จังหวัดลำปาง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 25 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทดสอบสองครั้ง มีกลุ่มทดลอง จำนวน 25 คน กลุ่มควบคุม จำนวน 25 คน กลุ่มทดลองได้รับการฝึกสมาธิและจินตนาการตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส จำนวน 16 ครั้ง ๆ ละ 20-30 นาที ติดต่อกันเป็นเวลา 4 สัปดาห์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ความคิดคล่องตัว ความคิดริเริ่ม ความคิดละเอียดลออและแบบประเมินพฤติกรรมความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. นักเรียนที่ได้ฝึกสมาธิและจินตนาการตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส มีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดคล่องตัว และความคิดริเริ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านความคิดละเอียดลออสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่ได้ฝึกสมาธิและจินตนาการตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส มีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ เพิ่มขึ้นแตกต่างจากนักเรียนที่ไม่ได้ฝึก โดยมีความคิดคล่องตัวเพิ่มขึ้นแตกต่างกัน อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ส่วนด้านความคิดริเริ่มเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แต่ด้านความคิดละเอียดลออ ไม่มีความแตกต่างกัน

3. จากแบบประเมินพฤติกรรมความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการที่ครูประจำชั้นของ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมได้ประเมินนักเรียนก่อน และหลังการฝึก พบว่า กลุ่มทดลองภายหลัง การฝึกสมาธิและจินตนาการตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส มีพฤติกรรมความคิดสร้างสรรค์ และ จินตนาการมากกว่ากลุ่มควบคุม และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Independent Study Title	Effects of Neo-Humanist Meditation and Visualization Approach on Development of Pre-School Children's Creative Thinking		
Author	Miss. Nuntaka Thaweepkul		
M.Ed.	Educational Psychology and Guidance		
Examining Committee	Assoc. Prof. Charin Sakultaworn		Chairman
	Asst. Prof. Dr. Sawas Bunturngsook		Member
	Assoc. Prof. Dr. Somsak Phuvipadawat		Member

Abstract

The purpose of this research was to study and compare the results from Neo-humanist meditation and visualization practiced to lead the thinking processes of pre-school children. The purposive sampling group consisted of 50 Arunothai School KG year II children in their second semester of the academic year 1999 in Lampang Province. The research process was carried out by selecting a purposive sampling group with non-randomized control. It was divided into two groups, an experimental group of 25 children and a control group of 25 children. The experimental group was trained and practiced Neo-humanist meditation and visualization for 20 – 30 minutes at a time, 16 times successively for 4 weeks. The data were collected by a test form for creativity which was divided into 3 categories; fluency, originality and elaboration, and by the behavioral evaluating form using creative thinking and visualization. The scores were analyzed into means, standard deviation and t-test. The findings are as follows :

1. The children with meditation and visualization training have higher creative thinking development on the sides of fluency and originality with statistical

significance at .01, and on the side of elaboration, the statistical significance is at .05.

2. The children with meditation and visualization training in accordance with Neo-humanist have higher creative thinking than the children without training by increasing fluency at .01 and originality at .05 in terms of statistical significance, however, there is no difference with elaboration.

3. By means of the behavioral evaluating form using creative thinking and visualization as carried out by the class teachers of testing, and the control group who evaluated students before and after training. It was found that the testing group who were trained in meditation and visualization by Neo-humanist have higher creative thinking than the control group with the statistical significance at .01 .